

ბათუმი აზნაურნი

ბათუმის ფასი:	ბანკნაღდის ფასი:
ნახევარი წლით 10 მან.	პირველ გვირგვინ პეტროლი 25 კ.
თვეურად 2 მან.	უკანასკნელ გვირგვინ 15 კ.
ტალკი ნუშერი ათი კაპ.	ქალაქ გარედან მიღებული
წლიური ხალისი მოწოდება ბათუმის	ქალაქიდან მიღებული
ფასი შუაქაღიანი ნაწილანაწილი	საქონლისა და ნაწილისა
ხადახადადონე; ხალისი მოწოდების დროს	და თითოეული არა უმეტეს სამი
ა. სპიი თვის შაბდაჲ კიდევ 2 მ.	გამომცემლობის წესდება
დახარკების სიძაბვარს კრავდება	ქალაქის მთლიანი

კადაძე და კანტორა იმყოფება თბილისის ქ. ს. მიძინაძის კანტორა ლია დილის 9-11 საათამდე, და საღამოს 5-8 საათამდე, კირან-უქმი დღეების გარდა.

№ 107 თოვალდღიური საზოგადოებრივი და სალიტერატურო გაზეთი № 107

შაბათს 26 ამა აგვისტოს, 10 საათზედ დილის სოფლის ამბოღების ქუთ. მანრა) მაცხოვრის ეკლესიაზე გადის დილი იქნება ორმოცი დღის წირვა და პანაშვილი

სერგო ვასილის ძის ლომინაძის

სულის მოსახსენებლად, რასაც აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა: მეუღლე მისი ფრანცისკა, შობილბეა ვასილი და ოღლა ლომინაძეები, დედა ანასტასია ბერძინისა და მარო ლომინაძეები და სიმე კალისტრატე ბერიძე.

ხელის მოგზავრთა საშუალოდგომით

გაზ. ჩვენნი ქვეყნის კანტორა სთხოვს ხელის მომწერთ, რომელთაც ვადა გაუთავდა ან უთავდება დროზე შემოიტანონ ზვედრი ფული უკიდურეს შემთხვევაში კანტორა იძულებულ იქნება შესწვიტრს გაზეთის გზავნა.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიის ქუთაისის კომიტეტი

მით აცხადებს, რომ წყვად ჩაწერა, საწერიო გადასახდის შემოტანა და პარტიულ საქმეებზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველ დღე დილის 8-2 და საღამოს 7-9 — დე პარტიის კანტორაში. თბილისის ქუთა, ს. მიქელაძის სახლი, გაზ. ჩვენნი ქვეყნის რედაქციასთან.

- იქვე შეიძლება მოიხსოვოთ შემდეგი გამოცემანი:
1. საქართველო. ეროვნულ-დემოკრ. პარტიის პროგრამა
 2. ვ. წერეთელი. შიშობება თუ არა მოსიძის კერძო საკუთრება მიწაზე.
 3. ვ. წერეთელი. 1783 წ. ტრაქტატი, ავტონომია და ფედერაცია.
 4. ტ. მარგველაშვილი. ჩვენი ეკონომიური აღორძინების საშუალებანი.

ალეკსანდრე „რადიუმები“ თბათი

აგვისტოს 17, ნაჩვენები იქნება საუცხოო სურათი

ინგლისის ფრანტი საფრანგეთში

და აგრეთვე საგულისხმეო დრამა სიკვდილის ვალსი.

ანონსი: აგვისტოს 21-დან, ნაჩვენები იქნება საუცხოო სურათი რუსულ ოქროს სტილიდან

თვითხარკების ნაწარმების ქვეშ: პრაქტიკა, ლალატი, დახვეწა.

დრამა 5 ნაწ. მონაწილეობით ვ. პავლოვისა და მ. რუტის.

ყველაფერში ქალი დამნაშავე. სახუბარო.

ალეკსანდრე „ამბიკრი“ თბათი

აგვისტოს 17 ნაჩვენები იქნება საგულისხმეო სურათი

ინგლისის ფრანტი საფრანგეთში

სანახაობა და გონება კი არა ვნება განაგებს ქვეყანას დრამა 4 ნაწილი.

ანონსი: აგვისტოს 21-დან ნაჩვენები იქნება საუცხოო სურათი

მისი თვალები

დრამა 5 ნაწ. მონაწილეობით, სოლოვიოვის და მორავსის.

გამოვიდა და იყიდება ყველა წიგნის მალაზიაში ტიტმა მარკველაშვილის წიგნი ჩვენი ეკონომიური აღორძინების საშუალებანი

ფასი ერთი მან. მთავარი სწყობი წიგნის მალაზიაში: „მთავარი შიგნი და ამა.“

ძ.მ. ყორყოლაძეების მალაზიაში (მიხეილის ქუჩა საკუთარი სახლი) მკვებულნი სანის საკუთრებელი სოფ. და მისი თოვალდღიუ მასალები, ფასები წომიერია.

თავდასჯისთვის

საქართველოს დაბა-ქალაქებიდან მეტად ცუდი და დამაფრთხილებელი ცნობები მოდის: ალაგ-ალაგ თურქმე თავს ესხმებიან ახალ მთავრობის კაცებს — კომისარებსა და მილიციონერებს, ალაგ ალაგ კი უჩინოდ და მტაცებლობა გავრცელდა!

გულისტკივლით აღენიშნათ რა ამ გარემოებას, არ შეგვიძლია პირდაპირ არ შევხედოთ ბორბლებს თველებში და არ ჩამოვსთვალოთ ზოგიერთი მიზეზები ამ უკეთურის მოვლენისა...

იძინდა მიუხედავად, რომ საქართველოსა და მის ხალხს, მის ერს, თავისებური, — ხანგრძლივი ისტორიისაგან შემდგომი — ზნე-ჩვეულება და ხასიათი აქვს; იძინდა მიუხედავად, რომ საქართველოს უფლებრივი და ქონებრივი მატარებელი თავისებურ გზას და საშუალებას გვიკანახებდა ჩვენს ქვეყნის გამოაჯიხებულად; იძინდა მიუხედავად, რომ ქართველი ერის სამართალი, მეზობლობა, სიტყვა-პასუხი, გუნება, (ტემპერამენტი) და აზროვნება გვაგალობდა მშობლიურ — ფარგლებში მოგვეწყობა და დავერუგებინა გულისტკივილი და უკმაყოფილება საუკუნოებით შეგაწირობულ ქართველის ერისა; — ჩვენ, პარტიები და ხელმძღვანელებმა, — იგრობასა და რუსეთში მზა მზარეულად დამუშავებული მოძღვრებანი ყურით გადმოვათარეთ და თავზე მოვახვიეთ ხალხს, განუსჯელად, განუთხავად, თითქმის ძალდატანებით!

ტყველად თავს ნურაფრ ვაიმართლებს, ვინაიდან, შეიძლება, თვით ჩვენც არ ვიყოთ ამაში დამნაშავე.

მოწყვეტილი ჩვენს ხალხსა და მშობლიურ აღზრდას, გავყრთილინი და წასწავლნი ვერაპისა თუ რუსის სკოლებში, ჩვენ არ ვიცნობდით და არც ვიცნობთ ქართველ ხალხს.

ვიცით რა დაწერილებით, მაგალითად, რომელ მატლს რომელი კუა მტრობს (ბუნებისმეტყველებიდან); შეგისწყობას რა ზედმიწევნით მარქსი და ენგელსი, ინგლისისა, გერმანიისა, საფრანგეთისა, ამერიკისა და აფრიკის ისტორია; ვიცით რა ზნე-ჩვეულება ესკიმოსისა, სამოედისა, ეთიოპისა, ჩუკოჩისა და სხვათა და სხვათა, ჩვენ არა გავგებდა რა საქართველოს ისტორიისა, საქართველოს მწერლობისა, ქართველი ხალხის ვინაობა — რაობისა და ასე ვგვონია, არა! მარტო გვგონია კი არა, ასე გვრწამს, დახ გვრწამს, — როგორც რომელიმე გულუბრყვალის სწამს ქიანები და ქაჯები — რომ სხვისი ქუთია და გრწობით ქართველი ხალხის გაბედნიერებაც შეიძლება...

ქებისა და აღტკების ღირსია ის თავდაგობდნა, რომელი თავგამოდებითაც იცავენ ჩვენში მოქმედი პარტიები თავთავის მოძღვრებას, მაგრამ ამავე დროს გმობის ღირსიც არის ის შური და მტრობა, ის დენვა და ლალვა, ის კაც-კამიობა და ქიშპობა, რომლებიც დასთესეს ამავე პარტიებმა ერთმანეთისა და მამასა და მამე, ხალხს შორისაც!

გასაყოფიერ ვერ არაფერი გვაქვს, ვასაყოფი კი არა, ჯერ ნებაც არა გვაქვს ვიზრუნოთ ჩვენს ყოველ ტკივილებზე (გაიხსენეთ ბ. კერენსკის სიტყვები ფინლანდია — უკრაინის შესახებ) და ერთმანეთს კი თავიანთი ვამტყუროთ!...

აბა გაბრძნობი სოფლად, აბა დაუკვირდით ამა თუ იმ პარტიის კაცების ერთმანეთთან შეხვედრას, აბა გამოკვლიეთ გლახისა, თუ ღარიბ ღატაკისა და გაჭულ-ტყავებულ აზნაურ — მოხელე ღვლის ურთიერთობა და თქვენ განცვიფრდებით, რატომ აქამდე ერთმანეთს არა უშებდნენ და ცუდებს არ უყიდებდნენ ერთმანეთის ქიხებს!...

რამ გააბოროტა ასე ხალხი? რამ აუბნია ასე გზა-კვლით დიდად ქართველ ქართველ ერს, — ერს ოდესღაც გულად, პურად, მტრის რისხვის დამცემს? სხვათა შორის, იმან რომ ერთი „სოციალ-დემოკრატია“, მეორე „ფედერალისტი“, მესამე „სოციალ-რევოლუციონერი“, მეოთხე ეროვნულ-დემოკრატი, მეხუთე ურწმუნო თომა, გაოგნებული, წყალ-წალბებული, უპატრონო, დევნილი, დამცირებული, გამოადრევილი, რომ მძიბა ერთობის მქადაგებელი ერთმანეთსავე დარვიან და თავს პარტიული ინტერესები ერის, ხალხის ინტერესებზე მაღლა დაუყენებიათ... იმ აქ არის, ჩემის ღრმა რწმენით, დამარბული დასაწყისიცა და დასაბამიცა იმ არეულობისა, იმ ანარქიისა და ერთმანეთის გაუტანლობისა, — რომელიც დღეს გამეფებულია ჩვენს შორის და რომელიც უფრო გაღრმავდება, თუ ახლავს ბოლო არ მივღებთ... პარტია უნდა ემსახუროდეს ხალხს და არა ხალხი — პარტიას! იმ, ჩვენი პარტია და უკანასკნელი თქმა!...

ნია ასე გზა-კვლით დიდად ქართველ ქართველ ერს, — ერს ოდესღაც გულად, პურად, მტრის რისხვის დამცემს? სხვათა შორის, იმან რომ ერთი „სოციალ-დემოკრატია“, მეორე „ფედერალისტი“, მესამე „სოციალ-რევოლუციონერი“, მეოთხე ეროვნულ-დემოკრატი, მეხუთე ურწმუნო თომა, გაოგნებული, წყალ-წალბებული, უპატრონო, დევნილი, დამცირებული, გამოადრევილი, რომ მძიბა ერთობის მქადაგებელი ერთმანეთსავე დარვიან და თავს პარტიული ინტერესები ერის, ხალხის ინტერესებზე მაღლა დაუყენებიათ...

იმ აქ არის, ჩემის ღრმა რწმენით, დამარბული დასაწყისიცა და დასაბამიცა იმ არეულობისა, იმ ანარქიისა და ერთმანეთის გაუტანლობისა, — რომელიც დღეს გამეფებულია ჩვენს შორის და რომელიც უფრო გაღრმავდება, თუ ახლავს ბოლო არ მივღებთ ჩვენს პირისა, თუ პარტიული თავდავიწყებას, თუ დღეის შემდეგ მანც პარტიული ჩვენი გულისთქმა არ ვანაცხადებთ ხალხის საერთო კეთილდღეობას!...

პარტია უნდა ემსახუროდეს ხალხს და არა ხალხი — პარტიას! იმ, ჩვენი პარტია და უკანასკნელი თქმა!...

სადაც და ვისთანაც გნებავთ, დაგიტყუებთ, რომ ბევრი სულით ავადმყოფი, ნამდვილი ყაჩაღი და ყოვლად მოუზადებელი კაცი დაპატრონებას დღეს სოფელს პარტიული კინიანობის გამო, ხოლო რამდენი მკოდნე, ერთგული და განსწავლული ადამიანი იღვევება, ითიშება, ამას ხომ თვალა არა აქვს!

მწელია საჯაროდ ამის თქმა, ეს თავზე ხელ აღებას უდრის, მაგრამ დღე ჩვენ შევეწინაურე მსხვერპლად ოღონდ კი ჩვენმა ხალხმა ღირსეულად დაიცვა თავისი მომავალი!

ჩვენ გვსურს, ჩვენ გვირდა, რომ ბოლო მოვლას ჩვენში ყოველგვარი ისეთი გამოვლას, რომელიც იწვევს არც-და-რცეს და საშუალებას აძლევს ბნელ ძალებს ასარგებლოს ქართველი ხალხის დაშლით, დანაწილებით.

ჩვენ გვსურს, ჩვენ გვირდა, რომ გადასინჯულ, გაცხრულ იქმნეს ჩვენი ურთიერთობა და შესდგეს, დაარსდეს ერთი ისეთი ორგანო, ისეთი საერთო, საკმეველ დაწესებულება, რომელიც აღაგმავდეს ჩვენს დამა-ქალაქად ყოველ-გვარ ავაციობას, სულით ავადმყოფობას, პარტიული კინიანობას, უმგავსება თარგმს და უღირსთა უპირატესობას!...

მაშინ და მხოლოდ მაშინ მოვდება ბოლო უწყობებს, მაშინ ყველა ჩადგება თავის კლაპოტში და ჩვენი ხალხიც იგრძნობს უკეთესობას ახალი დროისას, ახალი მოავრობისას...

ამ ორგანო უნდა ასწავლოს ხალხს გზანი საერთო ცხოვრებისა და ამცნოს ღირებულება ერთობისა, ძიობისა და თავიუფლებისა, თორემ დღეს სოფელი ამას ვერა ხედავს, სოფელი შურისა, მტრობისა, პირად ინტერესებისა და პარტიული კინიანობა — ძალმომრეობის სარბილად გამომხდარა!...

ვიმეორებ, საქართველო არც ვეროპა და არც რუსეთი! საქართველოს ჯერ არას არგებს მზამზარეული მოძღვრებანი. სოფლის მოვლა თვით სოფელსავე უნდა მიეწოდოს, ჩვენ კი ავლავებთ ჩარჩები, მყვლფავებთ, ბნელი ძალები, მოეუშვადოთ სურსათი, გავიფიქროთ სანოვანე, გამოვქმნათ სლსარი სოფლის მწახვარე-გამოკვებისა. დაე ჩვენ გვაქვს, ჩვენ ავარჩეთ ნახევრად მშობრები, ჩვენ ვიყოთ უკამგაროდ, უჩინოდ უნადროლო და სოფელს კი ვაგმობინდროთ, ახალი ცხოვრებისა და თაობის უპირატე.

სომა ძველ ცხოვრებას და ძველ თაობაზე, თორემ პარტიული ქიშპობა ჩვენე მოგვიღებს ბოლოს და დაწყებული დიდალ საქმედ დაგვეტუება.

მე არ ვამბობ, რომ საქორა არ იყოს ამბოხა სხვადასხვაობა, პარტიობა, მაგრამ ამა თუ იმ პარტიამ თვით ხალხს უნდა ჩახელოს გულში და ისე უნდა იმყოფოს თავისი პარტიული საქმეები.

უამისოდ ხალხი მარჯვნივ გადაიხრება და ზურგს შემოგვაქცევს...

- მაშ... შევერადეთ სოფლის სახსენლად. ხალხის საკეთილდღეოთ დროც მალე მოხდება ეს მით მალევე მოვლება ბოლო ყოველგვარ უწყობებს, უსამართლობას და უმსგავსობას.
- თვალა გაცქეთ?
 - დინახეთ!
 - ყური გაცქეთ?
 - გაიგონათ?
 - გული გაცქეთ?
 - შევიყვართ! არა თქვენი თავი, თქვენი პარტიული მგობა, არამედ შეიყვართ ხალხი, როგორც მთლიანი და თქვენი ქვეყანა, როგორც „დიდი სამოთხის კუთხე პატარა“.

შეთანხმებაზე.

ნათელი გახათ, ქეშმარტებთა იქცა, რომ თუ ქართული პოლიტიკური ძალები არ შეთანხმდნენ, სამოქმედო ერთი პლატფორმა არ შექმნეს, ქართველი ხალხი ვერც ერთ თავის სამართლიან მოთხოვნებებს ვერ გაინაღლებს.

საქართველოს პოლიტიკურ უფლებების აღდგენა და ეროვნულ მისწრაფებას მიღწევა დამოკიდებულია სრულიად ქართველ ერის მტკიც ნებისყოფაზე — მთლიან სურვილზე.

ხალხის საწილეს გამოხატავს შეგავ. შირებულ პოლიტიკურ პარტიათა საბჭო. საქართველოს შინაური თავისუფლება პარტიული საქმე კი არ არის, არამედ მთელი ხალხის და ყველა პარტიის საქმეა.

მოპოება ამ თავისუფლებისა არის ქართველ ხალხისთვის სასურველ მიზნის მიღწევა.

წინათ ყველაფერი პარტიულ თვალთახედვით იზომებოდა. პარტიებს საქართველოს შველა, ერის პროგრესი — განთავება საკუთარ პროგრამის გარეშე ვერ წარმოვიდგინათ. პარტიები იბრძოდნენ, საკუთარ რწმამს იკავდნენ.

ხალხს ყველა პირდებოდა სამოთხეს. ასე გადიოდა დრო.

არც ოფიციალი, არც დემოკრატიული რუსეთი საქართველოს ტკივილებს ყურადღებას არ აქცევდა. რევოლუციონის მოხდენის შემდეგაც დემოკრატიული თავისუფლ რუსეთში საქართველოს კითხვას მდუმარებით შეხვდნენ. ასე იყო წინათ, მაგრამ ასე ვეღარ იქნება ამიერიდან.

როდესაც ქართველი დემოკრატია თავის პირდაპირ მოვალეობის შესრულებას, შეუდგება, მაშინ ყველა ანგარიშს გავიჭვებს და ჩვენს საღ მოთხოვნებს დადებითად შეხვდებიან.

რა ელოდება ჩვენი ქართული მამობრეულ ძალთა წინათმხედველ პარტიული სიძულვილი? დღეს კი უნდა დაეგმით. ვინც პარტიულ ფარგლს არ სცილდება და ქვეყნის მხსენლათ მხოლოდ თავის რწმენა გამოაქვს, სამწუხაროთ უნდა ესთქვათ, რომ ის შეგნებოთ, თუ შეუგნებლათ ხალხს ზიანს აყენებს, ხალხის მტრათ გამოადის. ვისაც არ უნდა ამ სახლთან დასახურება, ის სასწრაფოთ უნდა გამოაქვს.

გვეყო ერთმანეთის განქიქება. ახლა ვილაპარაკოთ და ვიმოქმედოთ საქართველოს არსებობს სარგებლობის მიხედვით.

ძლიერ დაევიანეთ, ხელსაყრელი მომენტები გუშეოთ. აქტიურ მუშაობას, რომ ოაგი დევიანობით მხალდაც კი არ დაგვიწყია. შეიცვალა პირობები და განვიღო სახელი გზა.

შეღობა კავშირი, ფოლადივით გამობრძინილი ერთგული ლობუნგი და გარკვეული, ეროვნულ სამართლიან სულის კეთილშობილად დაკავშირებული მოქმედება—იი რა გამოსტყდეს ჩვენს ნაწარტ მომავალს.

ქართულ პოლიტიკურ პარტიების მორაგები—სათანამშრომლოთ დაეყვანება ერთდგობით სწორი განსაჯებითი ხალხის ინტელექტის გასართობლოათ.

თუ ახლაც ვერ შევსძელით ჩვენ ძალთა ნაწილების ერთობლად ქვეყნის საქართველოს დარეულობათ.

შეთანხმება აუცილებელია, დრო მომწოდებულ და უკანასკნელი.

ი. იმერელი

თავისუფლების და გზინი ქვეყნის კომპა.

სწავლა სიცილიდმე შენია, მუდამ შენთან მეფილი; მას გეცლილბის ვერაინ, არ არის ვასაფილი; სხვა ყველას მანე უფია, თანია ვასაფილი; და თუ კასია მოდნა არა აქვს, ვასაზნაჯე.

დ. გურამიშვილი.

„პურის შემდეგ—ადამიანისთვის პირველი საქორა ნივთია—განათლება.“ მსიტყვებია წარმოსთქვა ასი წლის წინეთ საფარგეთის დიდი რევოლუციის სარდალმა დანტონმა.

„ყველაზე წინეთ უნდა იღვწენ განათლება და თავისუფლება.“ ამბობს მგოსანი ნეკრასოვი.

„დემოკრატიული წესდებულებაში თავისუფლება და მეცნიერება უნდა იყვნენ ერთი ერთმანეთზე დამყარებული, რადგანაც თავისუფლების უშიშრად ჰყოფნა მხოლოდ განათლების განვითარებას, წარმოსთქვა თავის სიტყვაში ნ. მაროზოვი 11 მაისს ამა წლისა.

„მომავალი ეკუთვნის სწავლას და დემოკრატიას“, ამბობს პარტიკულური და მიაღწევათელებული მეცნიერი კ. ტიმირაივი.

დემოკრატიული წყობილობა თან და თან იღვამს დრმა ფცეებსა, თუმიცადა სცილობენ მის შერეეებას სულით დალიობებული ადამიანები, რიაც შეეება სწავლას და მეცნიერებას, ისინი კი გავშეშებულნი სდგანან და არ იკიან, რა ნიადაგზე დაყენებს მათ ჩვენ მიერ მოკრებული თავისუფლება. დიდი დროს აძლევდა ჩვენი დიდი დიდი მეცნიერი მეტყველები დაყენებას სახალხო სასწავლებლებისა კარგ ნიადაგზე. სცილიდმე აგრეთვე დაყენდა ამგვარ ნიადაგზე გემნახიბი და რეალური სასწავლებლები, მაგრამ ჯერ ვერა ვხედავთ სასურველ დასკვნას მათი მისწრაფებისა. რაიც შეეება უმაღლესი სასწავლებლების დაარსებასა და მათ განვითარებას, ამაზედ ძლიერ იშვიტადა ბასიონამ.

ყველასათვის თვალ-საჩინო იყო, რომ რუსეთის იმპერიაში, სადაც ითალებდა 180 მილიონი მცხოვრებნი, უმაღლესი სასწავლებლები თავის მცირე რიცხვით არ ავსაყოფილებდა ხალხის მოთხოვნილებას. ამ იმპერიაში უმეტესი ალაკი ეჭრა სულიერ სიღარიბეს და ამისათვის ჩვენი ახლავხლამა მიიღოდა სახალხო გარეუ სწავლის დასამყარებელი. გარდა ამისა ჩვენი შთაბრძნა სცილობდა უნივერსიტეტების დაარსებისა მხოლოდ მრავალრიცხოვან ქალაქებში; სხვა ადგილები კი იყვნენ მოკლებული ამ ბედნიერებას. მრავალნი ქველმოქმედნი პარნი დიდ საშუალებას იწოდებდნენ დასაარსებლად მიაღწევათელებებისა, მაგრამ იგივე ძველი მთავრობის გულ გრილად უტყქრდებოთ თხოვნასა და შუამდგომლობასა.

რა უმეტესი საქორა ხალხის განსავითარებლად, უნივერსიტეტები თუ მაღალსწავლადური სასწავლებლები? რა თქმა უნდა, რომ თითოეული უნივერსიტეტი შეადგენს დიდ სწავლას განსა, მაგრამ ჩვენთვის უფორა სასარგებლოა დაარსება იმ მაღალსწავლადური სასწავლებლებისა რაშიდენი განყოფილებით, რომელნიც უმაღლესობიან ადგილობრით პირიბებსა. ჩვენ უნივერსიტეტებში იმობრნი არა და სხვა სახეების სწავლას, რომ მათი შეთვისებისათვის საქორა არა თუ ოაბი ან ხუთი წელიწადი, არამედ რვა და ათი წელიწადი.

გარდა უნივერსიტეტისა კავკასიისთვის

საქორა დაარსება ერთი ტენზოლოგიური ინსტიტუტისა, სადაც უნდა იყოს მოთავსებული უმაღლესი განყოფილებები: 1. ბუნების შესწავლა-მეცნიერება და ცხოველთა სამეფოდან, 2. მინერალოგია—ანუ სწავლა მინერალოგიისა, 3. გეოლოგია—ანუ სწავლა, თუ როგორ შენაწყვრება დედამიწის კანი და 4. უმაღლესი მეურნეობის სწავლა.

მანგულობის შეტენა, მათ დადნობა და გამოქნა დაბადებს მეთალურების სწავლას; გენერატიო და ცხოველთა შესწავლა გამოიწვევს ტყის შემუშავებას და მისი დაცვის სწავლას და აგრეთვე გაშენებისა კარგი ჯიშის პირუტყვისა; უმაღლესი სამეურნეო სასწავლებელი მისცემს ყველას მეცნიერებას ვასაუზობდესებლად სასოფლო მეურნეობისა. მაგრამ, უზედებულებას ის არის, რომ არა გავაქვს ხალხის მისაღებად მეცნიერების იარაღებისა და გამოკრებულ სარგებლობა ჩვენი უმდიდრესი ბუნებისაგან.

ძველი ჩვენი კოლხიდის ვაჭრები ხშირად დადიოდნენ ინდოეთში და გარდა სხვა და სხვა მჭირფასის საქონლისა მათ მშობნადთა საინტერესო ცნობები ვასცნობად შორიულ ხალხ-ტომებთან.

ის მოვაჭრე და მრეწველები დიამხახრატებ დიდ ჩვენ პარტიკულარს, რომელიც შეუწყობიით თავის მალად ქუვაგონებით და ხალხის შეუწყობილობით დიდი ქონება და უმხარიათ კოკაბრობის განსათარბლად. ეგ განვითარება რომ არ ყოფილიყო, ჩვენ ვიქნებოდათ ჩავარდნილი წინანდელ ელურ მდგომარეობაში.

ყოველ ნიჭერ ადამიანს წარმოებას აქვს თავისუფალი ალაგი მთელ მსოფლიოში. სწავლა და განათლება მუდამ დვანან მცეკლად სამოქალაქო თავისუფლებას. ისინი შეადგენენ სწორ კომანდას, რომელსაც მიყავს ხალხი მშობის სასოფლოში და აძლევს ყველას საშუალებას გაიქნონ ერთ-ერთ მანეთი და იშრომონ კულტურული ცხოვრების აღსაყვებელად სწავლა-განათლება ეს ის მეცნიერი, რომელსაც შეუძლია ასწიოს ეკონომიური განვითარება უმაღლეს წრეტომბის; ამა ნახეთ, ერთი რამე გამოკრება მეცნიერის პირისა როგორ ამოკლებს მუშათა შრომას.

წარჩინებულნი ეღისინი ამბობს, რომ დადგება მათი ის დრო, როდესაც ფოლადი დაიქურს ფურცების ალაკა, რადგანაც მეცნიერები ისპობან და თან დე დამიწის ზურგისაგან.

ხშირად ერთი რამე პატარა მოკრება სცილის მთელ მსოფლიოს წინანდელ აზრსა და აძლევს კოკობრობას დიდ სარგებლობას. იბოეთ ვარსკვლავთ-მრცხელობას, იბოეთ პატარა მიკროსკოპი, რომლის შემეწობით ჩვენ შევიძლია დათვლოდრება სხვა და სხვა მანებულ ბაილებსა. რომ ცელოლები მოხალდა პატარა ორთქლმა და ელეკტრანმა; ამაზედ ბეგერი ლაპარაკი აუ უნდა თუ სომართლის თავყანას-ცეკლენი ვართ, მაშინ დეთიანხმებით იმას, რომ ეგ გენიოსები იყვნენ პირველნი დამეშუქებულნი ეზნანდელი კაპიტალიზმისა, ეზნანდელ სოკალ-დე მოკრატრებისა და ყველა ჩვენი პოლიტიკური და სოკალური პარტიკებისა, რომელნიც არ ყოფილი არა დროს პირველ ცხოვრებაში ჩვენის ეელურის წინაპართა შორის.

ვე წინეთ მოვასხნეთ, რომ ჩვენი უნივერსიტეტები და სხვა მაღალი სასწავლებლები მდიდარნი არიან მხოლოდ ტეორიის შესწავლით და ზედდართული (I. H. K. H. H. H.) სწავლა ძლიერ დაქვეითებული. ჩვენ ექიმებს, იურისტებსა ინჟინერებს არტეტეტორებს აგრონომებს, მასწავლებლებს, ერთის სიტყვით გრს და შერს ჯერ კიდევ ბეგერი და სანჯაქელი მარსა უნდა, ვინც ისინი შესწავლიდნენ ევროპიულ კულტურულ მეცნიერებთან. წაიკოხეთ ამა ევრესიების წინა, რას ამბობს ის ექიმებზე.

როდესაც საფრანგეთის განმეხულ პროფესორმა შარკომ დაათვლიდრმა ჩვენი საკურნალო კლინიკები, იკითრა უთხრა ჩვენ რეტორებს და პრაფესორებს: „უეცკრავით, მაგრამ უნდა მოვასხნეთ, რომ თქვენ ზრბანდებთ ასი წლით უკან დაწეული ევროპასთან!“. თავისუფალი დემოკრატიული წყობილება ამდენი მოიბრუნა ნაყოფსა, როდესაც ჩვენ ექიმებთა ყოველის მჭობი განვითარებული.

წინ დროებში ინტელიგენცია და უბარალი ხალხი ძლიერ დაშორებულნი იყენ

ნენ ერთი ერთმანეთზე. ამის სურათები მშვენიერად დამთავრებულია დაუწყეყარ საქართველოს მგონის ილია ჭავჭავაძის მიერ (კოთარანან ქრეილი), მაგრამ რიკაც ამ ხალხმა ჩავიდა ხელში დემოკრატიული უფლება, მაშინ ახალ-შენაშენი მიიღო მონაწილეობა, პარტიას და შეგნებულ ინტელიგენციამაც. დემოკრატიის შეუძლია გამაგრება თავისუფლების საფუძველში მხოლოდ მაშინ, როდესაც ის განვითარდება სწავლა-მეცნიერებით და მისცემს ხელს იმ ინტელიგენციას, რომელიც სცილობდა მის კეთილ-გაუმჯობესებისა.

ვის ხელით არის გაკეთებული რკინისგზები, ხიდები, სხვადასხვაგვარ მაშინები და შენობები? ვინ დააარსა დიდი ქალაქები? ვინ დააარსა სასწავლებლები? ვინ აკვია ფაბრიკების ქარხნები? ვისი ხელით იხებება მრავალგვარი კულტურული შემუშავებული მიწები და მდიდარი მისაღები? ეგ სულ ეკუთვნის ღირფი და ეგნოსურ ადამიანის კუკუს და სწავლას, რომელშიდაც ეღებულობდა მონაწილეობას დაბეგვილი ხელებიც შავი მუშისა.

პატივი და დიდება ამ დაბეგვილ შავი მუშის ხელებსა, მაგრამ ეგ პატივი და დიდება აგრეთვე ეკუთვნის მსოფლიო ინტელიგენციასაც, რომლის ტენში დამაინდა ამგვარი სასარგებლო ქვეყნისათვის მოვანება და იქნება განხორციელებული იმავე შავი მუშის ხელებით.

მეცნიერი მშრომელი მშრომელი უნდაგროთ, საძიებლოთ სხვადასხვა ბუნების საიდუმლოებისა. რაკი იბოების ამ საიდუმლოებისა, მაშინვე აძლევს მას კოკობრობის განსაზღვრებულად ჩვენში იშვიტიათ ის მრავალნი მეცნიერნი და გამოკვლევნი ბუნების საიდუმლოებისა რომელნიც მდიდარია დასაუფიცი ვერობა და ამერიკა. თუმცა არა ჰქონიათ მათ შესაბამი საშუალება, ვერადროს ვერ შეიძლებდა განგრძობებათ თავის სასარგებლო შრომისა. იმათ აძლევდა დიდ შემეშობას ევროპის და ამერიკის კაპიტალისტები, რომ მეცნიერებმა ახმარონ მთელი თავისი დრო სწავლას და გამოკვლევას. ჩვენში სამეწარმეო, ჩვენი პრაფესორები და საზოგადოდ, სწავლადი პარნი შიმშილი იბოცებნან. ჩვენს გამოგონებებს სდევნიან და არ აძლევენ წინ წასვლას. აი ამისათვის საქორა განხორციელება იმ თავისუფალი სწავლის ინსტიტუტისა, რომლის დაარსებას სცილობდნენ მოხსენებული ჩვენი ნ. მაროზოვი და მისი თანამოახბენი.

სულიერი ძლიერება არის საკუთრება გონიერი და მეცნიერი ადამიანისა, პატარა იაპონიამ, გარკვეულ მშრომელ ტეტარმა, მოაგროვა მეცნიერების თავლი ევროპის ყველენიდან. რისთვის არის გერმანია ეგრე ძლიერბოლი და ზარსას სციებს ამდენ სახელმწიფოებს? მისი ძალა და ღონე კულტურაშია. ამბობდნენ, რომ საფრანგეთი დასესტდა; დაპყრვა თავილი ღონე და ძალა, მაგრამ უტყქრეთ, როგორ იგვრებს ამისთანა ღონიერ ხალხს, როგორიც გერმანელებია. ეს მისთვის, რომ აქაც კულტურის უქრავს პირველი ალაგი. ამერიკელები და ესტრეილები მათ ყველაზე წან მდიანი კულტურულ ცხოვრებაში. ინგლისის კულტურა ხომ განთქმულია, ჩვენ არა გვაქვს შესაფერო სწავლა და მეცნიერება, ვართ ზარმანი, ვატარებთ დროს მშვენიერ მეტყველებაში და საქმის გაკეთება პრაკის უნდა.

ჩვენ გუღნი არ არის განვითა ბებული გერმანია ჩვენის პირიის პასუხისცემის წინაშე ჩვენის უმხარესი და საზოგადო ყოფაქცევისა, არა გვაქვს პარტიასნი თავიშეყარობა, არა გვაქვს პარტიაცემა მოყვასთან და ან სიღარი მივიღებთ რამე კეთილ-თვისებასა, როდესაც ვიყავით და ჩავრული. დათარგუნული ძველის მთავრობისაგან, ჩვენ პირქვე დაეკით ძველი წყობილება მხოლოდ ფიხილებს, სულიერად კი ეგ წყობილება ეხლაც სუფევს ჩვენ ტანში და ჩვენ გარშემო. დიდი ღონე უნდა გასაწინდით ამ უზომო ტალახისა, ეანება და გესლას. მთელი საუკუნეობი ეცხოვრებოდით ხელმეორეული, პარდაშუქული, არ ვიკით სიპართიანი ლაპარაკი. ეხლა, რა კი დადგა დღე თავისუფლებისა და დიდ სინათლისა, უნდა ვეცადეთ თავის განახლებასა სწავლა განათლებით.

თავდაპირველად უნდა ევროპით მოსასობად იმ საზოგადო მოკლებულს რომელიც გამოაჩინა უსკანდინავიათ თავისუფლების მო

ვალეობისა. საქორა, უსათუოდ მოისპობის ის ავაკობა, უზრდლობა, გარკენილობა, ზნეობა და ცემა და უაღბლოთობა რომელნიც ხელს უშლიან თავისუფლების მარღვებას.

კ. დ. მაჭავარიანი.

მოსკოვის სახელმწიფო თეოლოგიური.

მშურავად ეგებებიან ჰალარა რევოლუციონერ თავად კროპოტკინის გამოცვლას. კროპოტკინი მოუწოდებს ერთხელ და სამუდამოდ გაწყვეტოს ყოველივე დამოკიდებულების სტირეგალიდან და რევოლუციონების დასასნა, რომელნიც განუყრელი არიან. გერმანელები არა სტუკვიან როცა ამბობენ, რომ განისარგებებს, ვინც ეღ ემზრვის და ეთისული-განობას გამოიჩენს ომის უკანასკნელ თევში. გერმანელი გამარჯვების შედეგი ჩვენთვის საშიშრო იქნება. პოლიციური, ლიტერული, კურალიადა, რიგა, რველი და კონერ გერმანელების ხელში გადავა, შესაძლებელია რომ კიევიც და ოლსკიც დაიპყრას გერმანელები დაევალებენ მძიმე კონტრიბუციას და ჩვენ ვაგდატავდებით, როგორც საფრანგეთი 1871 წ. არაფერი არ არის იმაზე მძიმე, ვიდრე ფსიხოლოგია დამარცხებულ ქვეყნისა. ეს ფსიხოლოგია მე გამოკვლავ საფრანგეთში რომელიც ქელს იხრად მუვე აღსუნდატესადი და ნიკოლოზის წინაშე. ჯარისკაცებისადმი მიმართავნი მოუწოდებს მიმართონ იტალიელებს, რომელნიც წარმოადგენდნენ კულ პარტიებში იბრძვიან, მაგრამ მაინც იმარჯვებენ. იტალიელები ცდილობენ რუნების განთავისუფლებას. მათგან უნდა ავიღოთ მაგალითი (ზემი „გაუშვარავი იტალიელებს“). მოკლავთათო მიმართავნი მოუწოდებს შეგნებას ახალი ერის მოახლოებისა, რომელიც მისცემს ხალხს განათლებას სიღიდრეს ბედნიერებას, სინათლეს და თავისუფლებას. კროპოტკინი მოკვავს ისტორიული მაგალითები ინელისისა და საფრანგეთის ცხოვრებით, მიუთითებს ჩვენი დემოკრატიის გამოკვლევამაზე და მოუწოდებს ახალი ცხოვრების აშენების შესწავლას. დასასრულ კროპოტკინი მოითხოვს, რომ დამეშუქებულ კრებამდ არც ერთი საჯიბი არ იქნას გადკრებულ და თავისი მხრივ რესპუბლიკის ალიარბს. არ უნდა ვიყოთ დაყოფილი მარჯვენა და მარცხენა. სამშობლო ყველასათვის ერთია, რომელსაც ყველა უნდა შეეყურება. (ტაში, ოპორენი).

პლენარის სიტყვა

პლენარეი თავის სიტყვას იწვევს რევოლუციონერ დემოკრატიის მისამხედლობის განმარტებით. ხაზს უსვამს რომ დემოკრატიის ხედა წილად დიდი და სასტიკი ჯავთ თავისუფლების მოსაპოვებლად. იმათ მიმართ, ვინც ბურჟუაზიას წარმოადგენს, პლენარეი სიტყვა: „დადგა მომენტო, როდესაც სახელმწიფოს ინტერესებისათვის და თქვენი ყრობა ინტერესებისათვის აუცილებელია თქვენი მორიგება პროლეტარიატთან, თუ უწინ რუსეთის მარჯველობა იზრდებოდა და მეფის თეთმარცხელობის ემარცხებოდა, ამგვარიდან რუსეთის მარჯველობა გაიზრდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ვაპარ-მარჯველობა კლასის სოკალირეფორმების მოხდენას შეეცდება. ვაპარ-მარჯველობა ლაქსა უნდა იკლდეს, რომ შეუძლებელია ეკონომიური მთლიანობა და ბრძოლა გარეშე მეტროან, თუ კი შეთანხმება არ მოხდება უკიდურეს რევოლიუციონერ დემოკრატიასთან. შეთანხმების გზა ღია იქნება, თუ შეურიგდებიან ფართო რეფორმების პროგრამის განხორციელებას. პლენარეი იგონებს ლენინის მოწოდებას მეშუათა და ჯარის კაცთა საბჭოების მიმართ, რომ მათ მთელი ძალა აეღოთ ხელში, საბჭოების უმრავლესობაში უმაღლესი ქვეყნის კაპიტალისტურ კრიზისის განიკიდის და ძალადობა შეუძლებელია. ამის და მიხედვით, მეშუათა კლასმა უნდა გამოარხვიოს თავისი დამოკიდებულება ვაპარ-მარჯველობა კლასთან.

ჩენკელის სიტყვა

ოველივე შეხება დარბაზი ჩენკელს, რომელიც გამოვიდა როგორც მთავრობის წარმომადგენელი კავკასიაში. —ამიერ კავკასიის ერნი,—დაიწყო ჩენკელმა,—თანახარის არიან არა თუ მარტო ერთმანეთს შორის, არამედ

მთლად რუსისა და სხვა ხალხებთან, რომელნიც ცხოვრობენ დიდ სასაქონლოში. მე გერმანელები ეგრედ წოდებულ ინორაციებს შორის რა შემძლიან გიონხრათ, რომ ჩვენ აღარა გვეყავს ინორაციები რუსეთში, არის მხოლოდ ერთად ერთი რუსის ბაღნი ჩვენ ბედნიერი ვართ რომ გვეყვს ერთი სამშობლო ჩვენცელ ვასაქობის; დადგენდასა თორე ვასასის აქაც ეტანს ხალხს არმოხდენია სენარტიული გამოსვლა. ვიტყვი მეტს: ეს ხალხები, ცენხანებთან ერთად, ენხრობიან დემოკრატიის სახელით წარმოდგენილ დეკლარაციას (ტაში და ოპორენი).

გამაზიანშვილის სიტყვა.

ესარე ტაშის კრით შეხება დარბაზი მუსულმანთა წარმომადგენელს ტოპჩიან-შევის, რომელსაც განაცხადებდა, რომ მუსულმანები მზად არიან სასებით მხარი დაუჭირონ მთავრობას და იარონ რევოლუციონერი დემოკრატიის გზით, ომის საკითხში იყავნ უანდექსითა და უკონტრიბუციო ზავს ხალხთა თვით გამოკვევის უფლების საფუძველზე. ოროტარმა გათავა სიტყვა მოწოდებით ერთობისადმი იმ იმდეთი, რომ ქვეყანაზე ამოშუქება თავისუფლების მზე.

მაჭავარიანის სიტყვა.

ქართველთა სახელით ილაპარაკა, მაჭავარიანმა, რომელმაც გულითაღიანდ გაახსენა კრებას საქართველოს მუშახარებანი წარსულში.

საკაინის სიტყვა

სახელმწიფო თათბირის უკანასკნელ სესიონის სნდამოს დასოფლო-სამეურნეო თათბირის წარმომადგენელმა კაპიტალისტმა წაიკითხა დეკლარაცია, რომელიც გამოთქმულია სურვილი, რომ დამეშუქებულ კრებამდ არ იყოს გადამწყვეტილი მიწის საკითხი, რომ დაჩქარებულ იქნას მუშაობანი აგრარულ რეფორმების შესახებ საქორა მასალათა შემზადებით, გამოცხადებელია პროტეკტი მწიფის დატარებულ და კულტურულ მამულების დარბევზე. დეკლარაცია თავდება მოწოდებით—მხარი დაუჭიროთ დროებით მთავრობას.

თავ. კროპოტკინის სიტყვა.

თავადი კროპოტკინი სრულიად რუსეთის სამეურნეო პლატების ცენების მომწინებელია და ხაზს უკვლავარ სამეურნეო საპროფესიო კავშირების სახელით აცხადებს, რომ იგი ენხრობა კაპიტალის დეკლარაციას და განმარტავს, რომ სასურსათო კომიტეტების მოქმედებით და განკარგულებით უღელემო პურად ჩრება მრავალ რიკეობენ კლასის მოსამსახურეთა სასოფლო მეურნეობას. საქორა ადღევნა შინა სავრობო შვიდობისყოფისთ.

ბანკებისა და ვაჭრობა-მრეწველობის წარმომადგენელი სიტყვა

საადვილ-მამულეო ბანკების წარმომადგენელი ოპორეი ამბობს, რომ ამ სათაში დრო არ არის სოკალურ ექსპერიმენტებისთვის და ამტკიცებს, რომ მარჯველობისა და სასოფლო მეურნეობაში ატარებენ ეკონომიურ დამარცხების პოლიტიკას. საქორა წარმოებს ადღევნა, თვითთული ჩვენგანი უნდა თავის „პასტზე“ იღვას.

რიაბუნის სიტყვა.

რიაბუნისკი აცხადებს, რომ მთელი ვაჭრობა მრეწველობის ქვეყანა ერთხელ დროსად მიიღება მოძულეობლი სასოფლო ხელისუფლების გაუქმებას. წარსულას დაბრუნება შეუძლებელია. სავკრობ-მარჯველობა ქვეყანა მიგსლადება რესპუბლიკურ წეს-წყობლებსა, ხოლო ახლა მოწოდებულა, რომ დროებით მთავრობა მოსილი იყოს სრული ხელმწიფობით, იყოს მამაცი და იმავე დროს მშვიდი. მოკვავს მგალითები იმისა, რომ ვაჭრობა-მრეწველობა მძიმე გარემოებაშია და თვით მთავრობა უნდა უწყობს, რომ სულ მოკვდესო, წინააღმდეგ ვაჭრობის მონოპოლიის შემოღებაზე. რიაბუნისკი აღნიშნა ს; მართალია მუშა კლასი შეტადრეკება, მაგრამ ეხლა იგი ბატონია. ვაჭრობა-მრეწველობა ძველ მთავრობის დროს იქნას შეტადრეკებული და მთავრობის მოქმედება ევროპულ ფარგლებში განვითარდებოთ. მას ხელს უშლიდნენ, და ამიტომ ვაჭრობეწველნი ძველ მთავრობის დამხობას ხელს უწყობდნენ, მაგრამ ამ სასურველ ხანაშიც ვაჭრობა-მრეწველობა ჯერ კიდევ სწორედ გზაზე არ შემდგარი და მრეწველი ელიან, როდის ჩავდება ყველაფერი

თავის ჩარჩოში, რომ შესძლონ ომის და-
შთავრება, უკუბრუნდეს კავიკალის მტკ-
ქება.

**ვაკარ-მრეწველთა წარმომადგენლების
სიტყვა**

ვაკარ-მრეწველთა კავშირის სახელით
პოლკარავი კულტურის სახელმწიფოს
საბჭოთაო წევრთა დელეგაციის გა-
ზიარა. ორატორმა ეკონომიკურ და ფინან-
სურ საკითხებზე ლაპარაკი დაიწყო,
რომ ვაკარ-მრეწველობის წარმომადგენ-
ლები პარლამენტს ფინანსების მომად-
მეწებარე ბედს. მათ ამის გამო ფინანსების
მინისტრი გააფრთხილეს. იმდროინდელი
წევრი ნათლად ხედავდა რომ ფინანსების
უწყება ვაკარ-მრეწველობის და იმე-
დი აქვთ, რომ შესაფერ ზომებს მიიღებენ.

დღემარი აღნიშნავს რამოდენიმე კონ-
კრეტულ საშუალებას, რის საშუალებით
დავათმობდნენ სახელმწიფოს
ორგანიზმის მოხრჩვა შეიძლება. მიუთო-
თებს, რომ ათეული ვაკარ-მრეწველობის
მიზნით ვაკარ-მრეწველობის მომად-
მეწებარე მომადმეწებარე მომადმეწებარე
სიკვლევი მომადმეწებარე მომადმეწებარე
ინი-
ციაციებს, შეიძლება ზომები კლასთა
ბრძოლის შესწავლად ორატორის სიტყ-
ვეთი, თუ ეს პირობები მიღებულ იქ-
ნება, მაშინ ყველა მრეწველი გაუწოდებს
ხელს მათთვის, ჯარს და გლეხობას და
ყველა მათ, ვისაც ერთობით ბრძოლა
სწავლია სამშობლოს საკეთილდღეობად.

ბუღლიკოვის სიტყვა

ბუღლიკოვი ამტკიცებს, რომ ფინანს-
ების ხსნა მსხვილდებით შეუძლებელია. მას
უშველის მხოლოდ დივიდი, სასესიო აფი-
ნილი-დაწინილი, რუსეთის ცნობაზე და-
ყარებული ფინანსური პოლიტიკა, მთე-
ლი რუსეთის მრეწველობა შეადგენს 5
მილიარდ მანეთს ანუ ელანდელი სამარ-
ცხენიო ღირებულებით რომ ვინაგრძობ
„მოთა-გრის მილიარდ და დროებით, გვი-
ხარია, რა მსხვილდელი უშველის რუსეთს,
რომლის ვალი 1918 წლისათვის აუცი-
ლებლად მიიწევს 60 მილიარდ დოლარ-
ისა. ეს სიტყვი უშველის მხოლოდ ვაკარ-
მრეწველობის შემოქმედება და ჩვენც
მხოლოდ მის ამომხრჩვევას მის შემქმნას
თან და შეუდგენი დაუყოვნებლივ, ღვითი
თითების მსგავსად დღეს ვაკარ-მრეწვე-
ლთა კლასმა გაიგონა სიტყვა, რომელიც
რწევს მის დახმარებაზე და იმედი მაქვს,
რომ გამოწვეული ხელი ვაკარ-მრეწვე-
ლობა ჩვენ გადგენი ვაკარ-მრეწველობის
კონდის და გამოკიდობას, რომ დავიწ-
ყოთ ეს შემოქმედებითი მუშაობა საყვარ-
ელი სამშობლოს სასარგებლოდ. (ხანგრძლი-
ვითი ტაში). **ბუღლიკოვი და წინამდებარე
ერთმანეთს ხელს არამევენ კრება დი-
და ოვაციას უმართავს მათ).**

**სამხრეთელ ვაკარ-მრეწველთა წარმო-
მადგენლის სიტყვა**

სოკოლსკიმ, სამხრეთელ ვაკარ-მრეწ-
ველთა ორგანიზაციების ბიუროს სახე-
ლით, აღნიშნა, რომ მომენტის მთავარი
მოთხოვნებია—რუსეთის ყველა კლასე-
ბის, ჯგუფების და ერების საერთო ერთ-
ნულ დროულად ნიადაგზე გაერ-
თიანება.

**მეადგილ-მამულთა კავშირის წარმომად-
გენელ მელნიკოვის სიტყვა**

სრულიად რუსეთის მეადგილ-მამულე-
თა კავშირის სახელით მელნიკოვი ილა-
პარაკა. მან განაცხადა: კავშირი მხად
არის ყოველივე მსხვერპლისთვის და საქ-
მადი სწინაში მიწის მსხვილ მესაკუთრე-
თა ადგილ-მამულის ჩაპორობებს. მიწის
მესაკუთრეებდ უნდა ჩაითვალოს არა
მარტო დიდ ადგილ-მამულეების მესაკუთ-
რები, არამედ მთელი კლასი გლეხობისა.
მიწის მესაკუთრენი დაეპორობებინან ყვე-
ლა საკანონმდებლო აქტებს ისინი წინა-
აღმდეგნი ერთად მხოლოდ და შეუძლებელ
კრებამდის მიწის საკითხის გადაწყვეტ-
იზე, რაც უნდა მოითხოვოს დამუხრებელ
კრებამ, ახადებს მელნიკოვი—ჩვენ ურ-
იკვებთ. მხოლოდ მთელი ჩვენის არსე-
ბით ვეწინააღმდეგებთ ჩერნივისებურად
მიწის საკითხის გადაწყვეტას. (ტაში მარ-
ჯანი, მაგრამ მხარე ოვაციას უმართ-
თხანს ჩერნოსი.)

რეკოლუციის ამბები

ა. დ. ს.
დ ე პ ე მ ბ ი.
ქალი მინსტრის ამხანაგად.

პეტროვადი. აგვისტოს 16. მთავრობის
ბრძანებით სახალხო განათლების მინს-
ტრის ამხანაგად გაიყვინა პანინა დანი-
ჭის.

მენდლების სახის შეცვლა.

პეტროვადი. აგვისტოს 16. დროე-
ბით მთავრობამ დაადგინა შესცვილის
სახე იმ მენდლების, რომლებიც დიკო-
ნოხია გამოხატული. გიორგის ჯვრების
სახე არ შეიცვლება.

საეკლესიო ყრილობა.

მოსკოვი. აგვისტოს 16. წირვის შემ-
დეგ მაცხოვრის ტაძარში გაიხსნა საეკლე-
სიო ყრილობა. სარწმუნოების მინისტრმა
კარტაშვიმ მისალოც სიტყვაში სთქვა:—
დროინდელი მთავრობამ დაშალა ესეი, რომ
ის საეკლესიო ყრილობას უყურებს,
როგორც პასუხისმგებელ ორგანოს საეკ-
ლესიო კანონმდებლობისას. დრ. მთავ-
რობამ დაადგინა მიუყვან საშუალება ად-
ვილობრივ ყრილობას შეამუშავოს ეკლე-
სიის თავისუფალი თვითმართველობის კან-
ონმდებელი და რუსეთის დემოკრატებში
შეიტანოს.

შემდეგ სიტყვა წარმოთქვა საქართვე-
ლის ყოფილ ექსპრესსმა პლატონმა,
სინოდის სახელით მისიკოვის მიტროპო-
ლიტმა ტიხონმა. რომანკომ ილაპარაკა
ს. სათაბიბოის სახელით და აღნიშნა,
რომ ახრი საეკლესიო ყრილობის მოქ-
მედი ს. სათაბიბოის დაიბადა. არჩილის
და ფლოტის სახელით ილაპარაკა დეკა-
ნოხმა შაველსკიმ. ილაპარაკა აგრეთვე
ყოფილმა ობერპროკურორმა ლეგოვმა.
მიულოცეს აგრეთვე მოსკოვის ქალკის
თავმა რუნდოვმა, მოსკოვის საეკლესიო
განათლების წრის წარმომადგენელმა პრე-
ფ. გრომოვასოვმა, სასულიერო აკადე-
მიის სახელით პროფ. ხაზინევიჩმა და
სხვა

მსაფლელი ომი.

ა. დ. ს.
დ ე პ ე მ ბ ი.

აღმოსავლეთის ასპარეზი.

პეტროვადი. აგვისტოს 16. სრულიად
გაცხველდა უფრო ვიწროს მიმართუ-
ლებით.

რუმინეთის ასპარეზი.

პეტროვადი. აგვისტოს 17. მტერ-
მა შემოვიტარა სოლკის მიდამოებში, მა-
გრამ მოვიგერიეთ თოფის და ტყვიის-
მტარსწველთა ცეცხლით. ოქანს მიდ-
ამოგზო მტერმა რამდენჯერმე შემოვიტარ-
ა და გროხესის სასწრაფო, მაგრამ მო-
ვიგერიეთ. ფოქანის მიმართულებით,
ირემტის აღმოსავლეთით, მტერმა გამო-
ტრია ჩვენი ნაწილები, ხოლო 16 აგვის-
ტოს დილით, რაც ბრძოლა განახლდა,
ჩვენი ორი პოლკის უმეტესმა ნაწილმა
მათკვა პოზიციები და ჩრდილოეთის-
კენ წავიდა, ხოლო ერთი პოლკი სრუ-
ლიად გაიფარტა. მიღებული ზომები
მდგომარეობის აღსადგენად, ბრძოლა
გრძელდება.

კავკასიის ასპარეზი.

პეტროვადი. აგვისტოს 17 პენჯი-
ნის მიმართულებით ჩვენმა ჯარებმა და-
იპყრეს ორი სოფელი ზერიბარის ტბის
სამხრეთ-აღმოსავლეთით და ტყეებში წა-
მოიყვანეს.

დასავლეთის ასპარეზი.

პარიხი. აგვისტოს 16. დღემ მშვიდო-
ბინად გაიარა, იურტებში და მასის
ორივე ნაპირზე გაცხრებული სროლაა
ზარბანებისა.

მავრი. აგვისტოს 16. დიუსტმლის
სამხრეთით ჩვენმა მხედრებმა წამოიყ-
ვანეს ტყეები.

ლინდანი. აგვისტოს 16. უეცარი
თვდასმებით გუზოკუარის ჩრდილოეთ
აღმოსავლეთით და ლანგებარის სამხრეთ-
აღმოსავლეთით ჩვენმა ჯარმა გაწმინდა
მტრისგან გაპარებული პოზიცია.

დაღუბული გემები. საანდროლო
იუწყება, რომ ერთი კვირის განმავლა-
ბაში ინგლისის ნავისადგურში შემოე-
და 2,929, გაციდა 2680 და დაიღუბა
23 გემი.

იტალიეთის ასპარეზი.

რომი. აგვისტოს 17. ვანროციის მთა-
გორაზე უკუყავი ქლიე მტრის მოწინავე
ჯარი, შეუტევეთ ლიერ პოზიციებს გო-
რიკის აღმოსავლეთით, წამოიყვანეთ
1000 ტყვე და წამოიღეთ რამდენიმე
ტყვიმტკარსწველი.

ახალი ამბავი.

სკოლის გაქრობულება. თფილისი-
და ს. რომაქიძე დემოკრატულმა ქუთა-
ისის გუბერნიის სახალხო სკოლების დი-

რეკციის, რომ კავკასიის სამოსწავლო
ოქლის სამზრუნველო მმართველობამ და
საბჭომ ქუთაისის გუბერნიისთვის მიიღო
სკოლის ნაციონალიზაცია. (ყოველ შეზ-
ღულის ვარემუ).

მასწავლებელთა კრება. სამშაბათს,
აგვისტოს 22-ს, კოსიკურ გიმნაზიის შე-
ნობის დარბაზში დანიშნულია ქუთაისში
მყოფ და პრაქტიკული ჩამოსულ მასწავ-
ლებელთა კრება.

ჯიბაგერების შეხახებ. მიერ კავ-
კასიის სავაგერო კომიტეტი იუწყება, რომ
ზოლო დროს მღირე გახშირდა რკინის-
გზის სადგურებზე ჯიბაგერობა. ჯიბაგერებს
იჭერენ, მაგრამ ისევ ჩაიარა ანთავსულთ-
ვენ და ისინი კვლავ განაგრძობენ ქურ-
დობას. კომიტეტი მოითხოვს, რომ ქურ-
დობისთვის დაქირავდნენ პირები განთავი-
სებულნი არ იქმნან შესაფერ გამოძი-
ებამდის და სასჯელის მიყენებამდის.

**რეალურ სასწავლებლის დირექ-
ტორთა** ამავე სასწავლებლის პედაგოგურ
საბჭოს დადგენილებით არჩეულ იქნა მასწ.
ივანე გაჩეჩიანი.

სწავლის დაწყება. წელს ქუთაისის
სასწავლებლებში სწავლა დაიწყება ნეკე-
ნისთვის 20 დან. მისაღები და გამოერე-
ბითი გამოკითხვა 9-დან.

სასულიერო უწყების სასწავლებელში
მისღები და გამეორებითი გამოკითხვები
დაიწყება ნეკენისთვის 25-დან, სწავლა კი
დღინობისთვის 1-დან.

შეიტოვა. ყარსის სასურსათო კო-
მიტეტი შეიტოვა ქუთ. გუბ. სასურსათო
კომიტეტს, შეიტანა მისს, თუ რა ფა-
სები აქვს შუამს სუფსაში გუბში, ფაო-
ში და მანხათში.

დასავლეთის ჩამოყვანა. სოფ დი-
დიკინის აღმოსავლეთით კომიტეტის
თავმჯდომარის მასწ. ილია ქუთათელა-
ის მჯდომარის უკვე შეიპრეს და ქუთა-
ის ჩამოყვანეს. მკვლევები არაიან: ტურე-
ლასი, ანდრიაძე, ალ. ნუკუბიძე, ბი-
ლგევა, სანდრო ლევაია. უკანამეწელი
ჯერჯერობით ივერ შეიპრეს.

ცნობა ჯარისკაცთა შესახებ. ში-
ნაგან საქმეთა სამინისტრო აცხადებს, რომ
სამხედრო ყვრების (პაეკის) მიყენა ესაო-
ბათ იმ ჯარისკაცთა ოჯახებს, რომელნიც
43 წელს არიან ვადაკიდებული და ჯა-
რიდან იქნებიან დათხოვნილი.

40,000 მან. გამოხატება. ქუთ. სა-
გუბერნ. სასურსათო კომიტეტი მოუყვდა
40,000 მან. გუბერნიის სასოფლო-სამე-
ურნელო აღწერის ხარჯებისთვის.

ტავის დაქვერა. ქუთ. სადგურზე
ქალკის სასურსათო კომიტეტის სარეკვი-
სიციო კომისიის წევრებმა დაიპირეს ერთ-
ნი ფული ტყავი. რომელიც ფარულათ
ქალკიდან მიქონდათ.

შეშის ფსი. სასხრიდან ქალკის
სასურსათო კომიტეტს დეპუტით ატყობი-
ნებენ, რომ სასხრის რაიონში სადგურ-
ზე მიტანთ შუამს ღირს საყენი 120 მან.

შინაგან საქმეთა სამინისტროდან.
შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილე
სიღამონ ერისთავი იუწყება, რომ პი-
რად ქონებთა პიროვნებას ხელშეშლე-
ბლობის დედა რე. მმართველობისგან
დაკისრებული აქვს სახალხო მილიციებს.
შინაგან საქმეთა სამინისტროში შრავალი
საივარი შემოსის გუბერნიებში და
მსხრებში იტყებენ სხვის მამულებს და
ისაკუთრებენ ქონებას. ხოლო რა ზო-
მები მიიღო ამის წინააღმდეგ მილიციამ
და კომისარიატებმა, ან რა ნაყოფი გა-
მოიღო მიღებულ ზომებმა, ამის შესა-
ხებე სამინისტროს არავითარი ცნობები
არ მოსდის. შინაგან საქმეთა სამინის-
ტრო განკარგულებას იძლევა, რომ ყო-
ველივე მოქმედება მილიციისა და კო-
მისარების ცენტრობის სამინისტროს სა-
მილიციო განყოფილების კომიტეტს.

ბოროტმოქმედება აგვისტოს 15
ღამით ქაქვიანის ქუჩის ბოლოში გემუ-
თისაყენ ყანებში ჩაღანდარი ნიკო ხა-
ბურხანი და ორი კიდელ სხვა გზით მო-
დიოდნენ. მათ თვს დღესხა 3 რველი-
ვერითა და დანებით შეიარაღებული უც-
ნობი პირი. ხაბურხანის 15 მანეთი წა-
ართვეს და გამოუშვეს. ხაბურხანის მამ-
ობობლად მყოფი აცნობა ეს ამბავი. მ-
შინე 40—60 კაცი ზოგი სანადირო
თოფით, ზოგიც კეტებით გაემართნენ
იმ ადგილოს, სადაც თავდასხმა მომ-
ხდარყო. ღიდი მებრის შემდეგ ერთ-
ნი ბორცვის პირას წააყვდნენ ბოროტ-
გამსახრებლებს, რომელნიც იქვე მიწოლი-
მოკლენ. სამივენი დაიჭირეს. 2 მათგანს
მე 110 პოლის ჯარის კაცელ დაასახლნა

თავისი თავი, მესამე თავისი ვინაობა არ
გამოამჟღავნა.

ეს ბოროტგამსახრებელი თურმე კარგა
ხანია, რაც მოქმედებდა და ზოგს ფულს
არბიძებდა, ზოგს ტანისამოსს და სხვა.
დანაშაულში სამივე გამოიტყდა. ზოლო
ის არ უთქვამთ, თუ რა უყვებს ამ ქალსა
და კაცს, რომელნიც ნიკო ხაბურხანის-
თან ერთად მოდიოდნენ.

**თანაგაღრმე მომადელი და
სხლოვნების კითხვა.**

წერილი III.

მეორე წერილში შეთხველს ვაჩვენე
სუბიექტური კრიტიკის სურვის ყოფიას.
ვილაპარაკე იმ პერიოდის შესახებ,
რომელსაც პრაქტიკაში დიდი ადგილი
აქვს.

წინდელ ხელოვნების ყოველი ერთგული
და წრფელი მსახურის აუცილებელ მო-
ვალუბას შეადგენს სცენის ასეთი მდგო-
მარეობის შესახებ სიტყვის თქმა და მზუ-
რდებ მზრუნველობა პრაქტიკის სწრაფის
და მსგეღლობის სალოკიდაციოთ. ხე-
ლოვნებით დანიტრესებულ პირებმა ინ-
ტენსიური მოქმედება უნდა აწარმოონ
ხელოვნების დაახინჯების დასასაზღა-
პროფანაციის წინააღმდეგ საქროა შეგ-
ნებულ ბრძოლა.

ხელოვნების სიყვარული გვაძოძრავებს
ჩვენ, როდესაც ვალიარებთ იმ შემადარუ-
ნებელ მოვლენებს, რომლებიც ხშირი
სტუმარია პრაქტიკის თვარტალურ ყო-
ფაცხოველებს. ჩვენი სურვილია, რომ
ხალხში, ჯერ კიდევ ვინებრივად მოუზ-
ხდებულ და განუთარაგებელ დემოკრა-
ტიზმს სუფედეს სწორი შეხედულება ხე-
ლოვნებაზე, მის მიზან-შინაარსზე, სწორი
შეხედულება სცენაზე, რომელსაც ჯერ
კიდევ გაუცნობლობის ბუდეს უწოდებ-
ენ. ასეთი ცრუ და ყოვლად შეუწყნა-
რებელი აზრი სცენაზე ჩვენ არა ერთხელ
გვესმინა. სხანს, რომ ძველს, უსაფუძ-
ველო, ყალბ და დახასხებულ შეხედულებ-
ას ხალხის განგებში ჯერ კიდევ ადგილი
არ დაუკარგავს, რაც შეტის-მეტად სავა-
ლალოა. მაშასადამე, ცხადია, რომ სა-
ჭიროა ორნარი ბრძოლა, ბრძოლა პრა-
ქტიკის წინააღმდეგ.

ამ წერილში მე ვიტყვი ჩემს მოსაზრე-
ბას იმის შესახებ, თუ როგორ ზომები
საქროა პრაქტიკის მოსასაზღა-
პროფანაციის წინააღმდეგ.
სინამდვილე უდავოა, რომ დღევანდელ
რეკოლუციურ მომენტში წარმოდგენები
ხშირად იმართება. თითქმის ყოველ სო-
ფელში, ყოველ დაბაში. ამ მოვლენას
კარგსაოდებობს და რეცენზენტების წე-
რილები ხშირად მოწოდებენ. გათვითვის
ქრონიკაში განცხადებები უთვალავია, შემ-
დევი სათაურით: „წარმოდგენები სოფ-
ლოდ“. მაგრამ ვინ მართებს, მონაწილეობს
სახელი, ეს ხელმძღვანელობთ, რის სა-
სარგებლოდ, როგორი პირობებში იდ-
გება პიესა, როგორია სცენის ტენსიური
მხარე, შესაძლებელია თუ არა პიესის და-
დგმა, როგორც ეს საქროა, ყოველივე
ეს არაიან იყოს. ცხადია მხოლოდ ერთი
— რომ იმართება წარმოდგენა, იღვამს
ეს და ეს პიესა. მეტად ადგილი საქმე
დღევანდელ პოლიტიკურ მომენტში წარ-
მოდგენების მოწყობა. დღეს თურმე, რო-
გორც ეს სხანს, ყველას აქვს უფლება
წარმოდგენის მოწყობის. საქროაისა პი-
ესის არჩევა, ფიქვის დაბეჭევა, მორჩი-
ლი, წარმოდგენა მიდის. არაიან არის მზრუნ-
ველო, თვალყურის მდევნელი და შეუბ-
რალებლად მახინჯდება პიესა, მახინჯდება
სცენის დანიშნულება. ხშირად კომისარის
ნება დაურთვლად იმართება წარმო-
დგენა. ანგარიშს არავის უწევენ. წინედ
კი, ძველი მთავრობის დროს საქროა იყო
აუცილებლად ორი ან ორი ერთი მიანც
მსახიობი, რომ წარმოდგენის ნება დაერ-
თობო. ეს გარემოება მეტად დამაფიქრ-
ებელია, ერთის შეხედვით ლოკის სა-
შუალებით ჩვენ უნდა ვალიარობთ ასეთი
დასჯენა რომ ძველი მთავრობა მეტს ხრუ-
ნავდა სცენის სიწმინდის დაცვას, ვიდრე
ახლა, ასეთი პოლიტიკური თვისუფლე-
ბის ხანაში. პართლადაც ასე გაზობის და
ამის მოწოდება ძველ დროში პრაქტიკი-
კის წარმოდგენების მოწყობის იშვია-
თობა და დღეს ეს ასეთი სიმრავლე. დღეს
ყველას უფლება აქვს, დღეს ყველა მსა-
ხიობია—რაც გრგვ არ უნდა იყოს, ყველა
მონაწილეობს, ყველა ხელმძღვანელია,
ამის უშდევ კი პრაქტიკაში, ასე რომ

თავისუფლების ნებარ სიონ ხილოვნების
უწყველო სხეულს აფიოს სიწმინდის გა-
საბოწრებელი მასალები მან მოუტანა.
გამოდის ცრუ საუბრელოდ, და გვხამს,
რომ გვგვ არ უნდა იყოს.

ამას არის სწორი ამ მიუტყვის
მოსასაზღა-პროფანაციის წინააღმდეგ
საშუალებას სიწმინდის დანიშნულების უწყ-
ველოდ დაცვის? არ ჩემი პასუხი ამ ოთხულ
საკითხებზე. ქ. ახალ-სენაში არსებობს
დრამატული საზოგადოება, რომლის ინ-
ციტივით სენაში შედგა სცენის მო-
ყვართა დასი ქართული წარმოდგენის
სისტემატურად მოსაწყობად. დრამატუ-
ლი საზოგადოების მოქმედება, ამ დარ-
გში, მხოლოდ ადგილობრივი სცენის გან-
სისაზღვრებლად, დღემდე მეტად მტკრე
და მეტად პრაქტიკი იყო ასეთი საზოგა-
დოების მოქრო, რადგანაც, დრამატული
საზოგადოება“ ნაკლებ ყურადღებას აქ-
ცევდა იმ გარემოებას, თუ როგორი სა-
ხით მიმდინარეობდა თეატრალური ცხო-
ვრება მთელს მახზარში. ეს ავტორ უნდა
ყოფილიყო. ჩვენ უფრო რთული ხასია-
თად წარმოგვიდგენია და გვეწმის ისეთი
კულტურული საზოგადოების როლი, რო-
გორც არის დრამატული. ჩვენ მის უყ-
ვლებს მხოლოდ ერთ დაბაში ვერ ჩავა-
წყდეთ, მით უმეტეს დღეს, როდესაც
პრაქტიკაში სასტიკი ხასიათის პრაქტი-
კაში იმართა თავი. დღეს ჩვენ ყოველ
დრამატულ საზოგადოებას ფრიად ში
ნარსიან და საყურადღებო როლს ვაუც-
ნებთ, დღეს დიდი მოვალეობა მისი.
მის განკარგულებაში უნდა იყოს მთელი
მახზარ. თეატრალური ცხოვრების სფე-
რაში: ე. ი. სენაჯის (ყველაფერი, რაც
სენაჯის დრამატული საზოგადოებებზე
იქმის ცემა სხვა ქალაქების საზოგადოება-
საც) დრამატულმა საზოგადოებამ უნდა
იკადებს, რომელ სოფელში იმართება
წარმოდგენა, რა პიესა იღვამს, ვინ იღვამს
მონაწილეობას, ვინ არის ხელმძღვანელი,
რის სასარგებლოდ. დრამატული საზო-
გადოების მოვალეობას შეადგენს, საქროა
პირის გაგზავნა იმ სოფელს, რათა სხან-
დეს და იკადეს მან, როგორია სცენა,
შეუფერება, თუ არა პიესას სცენის ტენ-
სიური მოწყობილობა, როგორი არაიან
როლების აღმსარებლები, შეიფერება
თუ არა პიესის შინაარსი სოფლის ცხოვ-
რებას, ვისაგები იქნება თუ არა იგი
მსმენელთათვის, ხალხისთვის, და როდ-
ესაც ყოველივე ეს შეტყობილი და ცხადი
იქნება, დრამატულ საზოგადოებას“ შე-
უძლებია ამ დართოს, ან არ დართოს ნება.
ასეთია უმთავრესი როლი, უმთავრესი
დანიშნულება დღევანდელ მომენტში ყო-
ველი პრაქტიკული ქალკის, დრა-
მატული საზოგადოებისა“. ამ საზოგა-
დოების დაუკითხავად შეუძლებელი უნდა
იქნეს წარმოდგენის მოწყობა. სოფლის
და მახრის კომისარებს არ უნდა ქონდეს
უფლება ნებადართვის, რადგანაც ეს და-
რავი ადამიანის ცხოვრებას მათ კომპე-
ტენტიაში არ შედის. ეს უკვე აღიარა
სენაჯის მახრის კომისარმა არაიან გამს-
ხურდიამ, რომელიც ეს უფლება, წარ-
მოდგენების ნებადართვის, საეკლესიო
მატიულ საზოგადოების გადასცა. ჩვენი
სურვილია, რომ სენაჯის მახრის კომისი-
რებით დანიტრესებულნი იყვნენ სცენის
საქმეში სხვა მახრების კომისარებიც ამ
საკითხის მოსაწყობად.

ამ რიგად ჩვენ აღნიშნეთ, თუ რო-
გორ უნდა იქნეს ყოველი ქალკის დრა-
მატული საზოგადოების უპირველესი მო-
ვალეობა.

ახლა აღნიშნეთ მეორე დანიშნულება
მისი. დრამატული საზოგადოების ჰყავს
თვისი დასი სცენის მოყვარეებისაგან შემ-
დგარი, მის აქვს თვისი ბოლითიეთეა ქარ-
თული პიესებისა. დრამატული საზოგა-
დოება ზამთარში აწარმოებს სკოლას, ზა-
ფხულში კი ის, ძალიან ხშირად, სეზონ-
ის წარმოდგენას ვერ კისრულობს. ჩვენის
ახრით არც არის ეს საქროა, და აი რა-
ტომ. ზაფხულში ქალკი მსხვირებულ
მიდინ იღვება, შემტებულნი საავარჯიყო
მიღეს ზაფხურებამ, ახალგაზრდა სოფლად
და ქალკი კალიერდება, წარმო-
დგენებს ხალხი ნაკლებად ესწრება, თუ მი-
ვლებთ მხედველობაში აუდიტორიას,
დაბაბის სიდიდეს, ასე რომ ხშირად
წარმოდგენის შემოსავალი ხარკსაც ვერ
ასწარებს. ამიტ

